ఆంధ్రభూమి వివిధ వార్తా సంచిక

ఆదివారం 16-5-1965

హృదయావేదన

సాయంత్రం రెండు గంటలయింది. నిద్రమత్తులో, ఒళ్ళు తెలియక, ఒకే ప్రక్క పడుకొని .....

రాధా! రాధా! అని కలవరిస్తూ ఉన్నాడు కృష్ణ.

"ఇంతలో"

రాధా! ఎవరా రాధ? ఎవరిఅమ్మాయి? వాళ్ళకులం, గోత్రం, వంశం, సాంప్రదాయం, ఆస్తి-పాస్తి ఇవన్నీ ఆలోచించావా? అని కృష్ణని చీవాట్లు పెడుతూ వంటిఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది, వాళ్ళమ్మ శాంతమ్మ.

అతనే తలనొప్పితో బాధపడుతున్న కృష్ణ, ఈబాధకి తట్టుకోలేక, కుర్చీలో నుండిలేచి, బయటకువెళ్ళి పోయాడు. అలా ఎన్నోకలలుగంటూ. దారితెలియకుండానే వెళ్ళుతున్నాడు:

పరధ్యానంలో వెడుతున్నా కృష్ణకి దారిలో అలిక కలిసింది.

ఆచింపిరిగడ్డం, మాసిపోయినబట్టలు. ఎప్పుడు కళకళలాడుతూ ఉండవలసిన

కథానిక

చిందరపోయిన ఆముఖారవింద....అతని పరిస్థితిచూచి లలిత గుర్తుపట్టలేక పోయింది. కాస్పేపు కాసేగా మాట్లాడే వరికి అతనికి కాస్తా తెలివివచ్చినట్టయింది.

ఉభయులు కలిసి అలావెళుతున్నారు. అప్పటికే సమయం చాలా మించిపోయింది, ఆకలిబాధకు తట్టుకోలేక,రోడ్డు ప్రక్కన ఒకచోట చతికిల బడ్డారు. దారిలో వెడుతున్న ఎవరో ఒకాతను వారియువరకుచూచి వీంబాబూ! ఎవరు మీరు? ఇంతరాత్రి మీరిక్కడ కూర్చోడం మీ ప్రాణానికే హాని. అసలే ఈచోటు మంచిదికాదు. ఎంతోమంది రౌడీలుతిరుగుతూంటారు అని చెప్పి, అతను వెళ్ళిపోయాడు.

అప్పటికి రాత్రి పన్నెండు గంటలయింది. ఎటుచూచినా, అంధకారమయం. జాలుగు ప్రక్కల నిశ్శబ్దం, ఒకప్రక్క నిర్జన ప్రదేశం. ఇదంతా చూస్తుంటే అలికి ఒంట్లోకాస్తా కంగారు పుట్టుకొస్తోంది. అతన్నిగట్టిగా కౌగలించుకొని వదలనంటూంది.

"కృష్ణా! నాకు చాలా భయంగా ఉంది. నన్ను విడిచివెళ్ళకు." అంటూంది.

ఒంటిమీద చేయి వేయగానే అతనికి ఎక్కడలేని సంతోషం. అంతలేని ఆశ హృదయాన్ని రగిల్చివేశాయి. యిక అతని సంతోషానికి అంతులేక పోయింది.

తీరా ఆలోచించే వరికి. ఇదంతా చూచి రాధ! యేమనుకుంటుందో, అని చాలా విచారించాడు.

అప్పటికి మూడు మాసాలయింది. రాధ అతనిని బొత్తిగా మరచిపోయింది. రాధ ప్రవర్తనవలే పూర్తిగా తారుమారు అయిపోయింది. మొట్టమొదట వారిరువురు ప్రాణానికికూడా వెనకాడక. ఎంతటి త్యాగానికైనా సిద్ధపడేవారు. ఒకరినొకరు అన్యోన్యంగా ప్రేమించుకున్నారు.

ఒకవాడు కృష్ణ, కాలేజికి వెళుతుండగా ప్రక్కనంగళాలో నుండి, పుస్తకాలు చేతబట్టుకొని హడావుడిగా వచ్చి అతన్ని ఢీ కొంది రాధ. ఆ దెబ్బతో అతను హఠాత్తుగా కాలుజారి క్రింద పడిపోయాడు ఆమె చేతిలోఉన్న పుస్తకాలు. చెల్లాచెదరయ్యాయి.

"సారీ!" క్షమించండి! అంటూ పుస్తకాలు పర్దుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

పాపం. అతని ఒంటిమీదఉన్న టర్లిన్ షర్టు, ఉలన్ ప్యాంటు, దుమ్ముయి పోయాయి. ఉన్న ఒక్కఒక్క అలా అయి పందుకు చాలాకాపడ్డాడుకృష్ణ. తిరిగి చూసేసరికి రాధ వెళ్ళిపోయినది.

ఆరోజు సాయంకాలానికల్లా, కాలేజీ నుండి తిరిగివచ్చాడు కృష్ణ.

అణుక్షణం, అతని మనస్సులో రాధ ప్రతిబింబము కనిపిస్తూనే ఉంది.

రాధ చాలా అందమైన అమ్మాయి. ఆమె అందమైన ముఖం, కాటుకతో నిండిన ఆకర్షణల్లోని తీక్ష్ణ, జాలుజడ, జార్జెట్టు జాకెట్టు, లేత పెదవులమీది ఎరుపుదనం, అన్నిటికి మించిన ఆమె యౌవ్వనం ఒక్కొక్కప్పుడు అతని హృదయాన్ని కదలించి వేసాయి

"నిజంగా చెప్పాలంటే వాళ్ళ ఈడూ జోడూ సాక్షాత్తు అరాధ్యాక్షులతో పోల్చవచు"

కృష్ణ ఒక కళాపిపాసి చిన్నప్పటి నుండి అతను లలితకళలంటే చెవికోసుకుంటాడు. అందమైన వస్తువుచూడగానే అతనికి ఎన్నాళ్ళనుండో పోగొట్టుకున్న వస్తువు ఈరోజు లభించిందా కదా! అని గరిస్తాడు చిత్రకళ అతనిహృదయాన్ని దహించి వేస్తూంది. కళ్ళతో చూచిన ప్రతివస్తువు, చిత్రించి, వాటికి కొత్త దనాన్ని రూపొందించాలని ఉబలాటపడుతూంటాడు.

ఇంటికివచ్చి కుర్చీలో కూర్చొని, తీవ్రగా,

గంభీరంగా .....

తమ్ముడూ! పెన్సిల్, డ్రమ్ స్టాండు కలర్ బాక్స్ అన్నీ ఒక్కసారి ఇలాపటుకొచ్చేయ్.....

చూడూ! ఇవ్వాళ ప్రత్యేకమైన చిత్రపటాన్ని వేస్తాను. అని ప్రతిరోజు పాడిన పాటేపాడుతూంటాడు. చిత్రంమొదలు నుండి పూర్తిఅయ్యేవరికి. మధ్యలో రాధ జ్ఞాపకానికి రావడంలో చిత్రపటాన్ని చించి, చెత్తబుట్టలో పడవేసి మళ్ళీ సిగరెట్టు వెలిగించి. కుర్చీలో కూర్చుంటాడు ఇదీ వరస!

రాధ అతని హృదయాన్ని పసిగట్టేసింది. అతడు ఒక కళాకారుడు. చిత్రకారుడని తెలుసుకుంది. దగ్గరిస్నేహం ఏర్పరచుకుంది.

అప్పుడప్పుడు, కృష్ణ కామువదలి వెళ్ళిరాధతోకలిసివస్తూండేవాడు క్లాసుకి సంబంధించిన చిత్రాలు, బొమ్మల్ని, గీస్తుండేవాడు. "ఇద్దరి పెక్షన్సు వేరు".

రాధకి సబ్జెక్టులో పస్టుమార్కు లభించేది.

ఇలా కొన్నాళ్లు గడిచాయి. ఆ రోజు రాధ పుస్తకాలు పర్దుకుని, కాలేజికి వెళ్ళడానికి తయారయింది.

ఇంతలో!

"రాధా! ఉండమ్మా!ఇవ్వాళకాలేజీకి నేనుకూడా వస్తాను" అన్నాడు వాళ్ళ అన్నయ్య

"ఎందుకన్నయ్యా! నేను వెళతాలే! ఆనవరరంగా నీకెందుకు శ్రమ"అనివెళ్ళబోయింది.

"లేదుచెల్లీ! నీసరీతకు డబ్బుకట్టాలి ఇవ్వాళే ఆఖరుతేదీ" అన్నాడు సుందరం దీనంగా

రాధ. అలాగే నిలబడి నిశ్చాంతపోయింది.

"పదచెల్లీ!"అంటూ తల వెంట్రుకలు, పర్దుకుంటూ బయటకువచ్చాడు సుందరం

మామూలుగారాధ కాలేజీకెళ్లింది సుందరం కొట్టులోనిలుచున్నాడు డబ్బు

విరహ

కట్టేవరికి, క్యూ పూర్తయేవరికి పరిగ్గా మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలయింది.

రెండు గంటలవేళ నిలుచునికి కాళ్ళంతా నొప్పెట్టాయి సుందరానికి అలా కాలేజి ఆవరణలోనికి నిశ్శబ్దంతిమకుండానని కూరో బోయాడు పడెన్‌గా అతనిదృష్టి రాధాకృష్ణులపై పడింది చెట్టుక్రింద వారు ఒకరినొకరు కౌగిలించుకొని ఇంకెన్నో ప్రేమకి సంబంధించిన మాటలు మాటాడుతూ ఉన్నారు. ప్రేమకలాపాలుసాగిస్తున్నారు

అదిచూచి, చీదుకు తొక్కుతూ, కోపంతో ముఖమంతా ఎర్రబడేసి, గ్రుడ్లు పైకితీసి వారులోనుండిరిగి లోపలికివచ్చి

"అమ్మా! చూసావా! మీ ముద్దుల కుమార్తె కాలేజీచదువు? ఆ పక్కయింటి కృష్ణుగాడితో ప్రేమకలాపాలు సాగిస్తోంది "ఇదేనా కాలేజీచదువు"అంటూ మేడమీదికి వెళ్ళిపోయాడు సుందరం

ఎలాగో పొద్దుగూకి గడచిపోయింది సాయంకాలానికల్లా రాధ యిలువేరే వరి వాళ్ళఅమ్మా నాన్న కోపం ఇంతాఅంతా అని చెప్పడానికి వీల్లేక పోయింది.

రాధ వాళ్ళనాన్నకూడ కూతురు మీద ఎన్నోఆశలు పెట్టుకొన్నాడు. యే లక్షాధికారికోయిచ్చి వివాహం చేయాలనుకున్నాడు

రాధ గొప్పింటి బిడ్డ. వారికి ఒక పెద్ద కుటుంబం, సంఘ విశ్వాసాలతో, తులతూగుచు ఎలాంటివస్తువుకైనా లోటు లేకుండా పోయిగా జీవనం సాగించే వారు.

అలాంటియింట్లో రాధ విషయమై ప్రతిరోజుపేదోఒకగొడవ ప్రారంభమైంది

రాధతల్లి సుందరమ్మ భర్తతోగొడవ చేయనిరోజేలేదు. గొప్పింటిబిడ్డ పేదింటి వాడుపం ఎలాచేస్తుంది. వాళ్ళకి మనకి ఏమి సంబంధం, మన అంతస్తు ఎక్కడ వాళ్ళఅంతస్తు ఎక్కడ? అంతస్థులకి అద్దాలకి అభిమానాలకు తావు లేదా? మన అమ్మాయికితగ్గ వరున్ని వెతకడం, మీకు చేతకాదా? కన్నబిడ్డ, సుఖంకోరని తండ్రి తండ్రేనా? వాస్తవం పోయినా పరే! నేనమాత్రం ఈ సంబంధానికి ఒప్పుకోను. అంటూ కోపంతో వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

రాధను, ఓదార్చి వచ్చుజెప్పి, లేత హృదయాన్ని మళ్ళపెట్టాలని ఎంతో ప్రయత్నించాడు వాళ్ళ నాన్నగారు ఇకమీదట ఎప్పుడూయి లాంటపని చేయకు తల్లీ! అని అన్నాడు ఆప్యాయంగా.

తనవిశ్వాస్సే కృష్ణకు అర్పించిన రాధ కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి, ఇక తీయుగానికక ఎన్నటికైనా వాళ్ళాడు కాకపోతాడా? అని సమయంకొరకు ఎదురుచూసింది. అలాగే కన్నీరుకారుస్తు కూర్చుంది.

ఇలా కొన్నాళ్ళు గడిచాయి. రాధ ఆవేదనకు అంతులేకపోయింది. రెండు మూడురోజులమంది వచ్చిమంచి నీళ్ళయినా ముట్టక, చాలా నీరసించిపోయింది.

ఈ సంగతితెలిసిన కృష్ణ చాలాబాధపడ్డాడు. అతనుకూడా హీనస్థితిలో ఉన్నాడు. అయినప్పటికి హృదయం గట్టిపరచి. ధైర్యం వహించి కనీసం రాధ బాగుపడుతుందేమోనని, రాగితం కలం తీసుకొని ఒక ప్రేమలేఖ వ్రాశాడు లేఖ చూడగానే రాధ చర్కళ్ళపైజారుతున్న కన్నీటి బిందువులను పెటకొంగుతోతుడుచుకొని గబగబా మేడమీదికి వెళ్ళి అలా బెడ్‌పై వాలింది. ఆమె వంతోపాటే అంతఅలసిపోయింది.

కృష్ణ అప్పుడప్పుడు కాలేజీలోకలిసి వస్తుండేవల్లా ఆమెకి ధైర్యం చెప్పేవాడు "దీనిఎలా జరిగాలో అలాజరుగుతుంది. రాధా! విధివిలాసాన్ని ఎవరుమార్చగలరు. నా పరిస్థితికూడా నీకు బాగా తెలుసు ధైర్యంగాఉండు. అంటూ నీళ్ళునిండిన కళ్ళను జేబులోనుండి రుమాలుతీసి తుడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు కృష్ణ.

* * *

ఒకవాడు రాత్రి పొద్దుగంటల సమయమున తప్పతాగి, పోలుగుతూ రోడ్డుపై పడిపోయాడు. కృష్ణ తండ్రి వెంకట్రామయ్య రారి పోయే దేవుడయ్యా. పాపం! ఎవరో పెద్దమనిషి తప్పతాగి ఉన్నాడని.....

ఎవరక్కడ యేయ్ రక్షా! ఇలారా! అన్నాడు వెంకట్రామయ్య బజాలపై చేయివేసి రిక్షాలో కూర్చుండబెట్టి అతను ఉండే చోటుకి చేర్చాడు రామయ్య.

వెంకట్రామయ్య ఇంటికిచేరి ఇట్టి వాళ్ళందరికి జాగ్రాటలంటూ, బిగ్గరగా అరుస్తూ ఉన్నాడు. ఇంట్లోనేకాక బయట గుమ్మంకగ్గిరకెళ్ళి. చుట్టుపట్ల వాళ్ళందరికి ఆడిపోమకు న్నాడు యెన్నడు యేమైన అంటే వాళ్ళమీదికి పోట్లాటకెళతాడు

అవును! యేం చేయగలడు.

మనిషిని మానవత్వాన్ని, వ్యక్తిత్వాన్ని, మత్తులో మైమరచి, అలాంటి జనులకి లేనప్పుడు అంతకి వాళ్ళ ఎక్కువేమి చేయగలడు. అతనికి ఉండే ఒక పెద్దలోపం ఇది.

వెంకట్రామయ్య నివాసం చుట్టుపట్ల వాళ్ళందరికి బాగా తెలుసు ఎవరు యేమి చేయలేక అందరు నిళ్ళబ్బంగా ఉండిపోయారు. ఇలా ప్రతి దినం జరుగుతూ ఉండేది. కృష్ణ వాళ్ళ కుటుంబం చాలా పేద కుటుంబం. అతని చదువు అప్పటికి ఇంకా పూర్తికాలేదు. చాలా హీనస్థితిలో ఉన్నాడు నిజమే! అదృష్టవంతులకి లభించేదు కుటుంబమే. కాని దురదృష్టవంతులకి మిగిలేది తిరస్కారాధి! ఇదంతా కార్యమని అణుక్షణం బాధ పడుతూంటాడు కృష్ణ.

వెంకట్రామయ్య, ఒక్కడి సంపాదన మీదనే కుటుంబజీవనం గడవాలి

ప్రతిరోజు ఇలాతప్పతాగి, డబ్బులంతా బాకాసం, చెస్తూండేవాడు. ఇక వారి కష్టాలు అభగవంతుడికే తెలియాలి. అప్పటికి ఇంకా అందరు చదువుతూనే ఉన్నారు. ఆడ పిల్లల ముచ్చటేమీ తీరలేదు. ముగురుకొడుకులు, ఇద్దరు కుమార్తెలు.

ఇలా జరుగుతూ ఉండగా కృష్ణ హృదయావేదన చెప్పవలసినదు పద్ధ చదువు చదివి పట్టభద్రుడైకుటుంబాన్ని పైకి తేవాలని, అతను ఒకరాధ యాసు కొనాలని ఎన్నోకలలు గన్నాడు. కాని అవన్నీ కలలన్నీ గాలిలో, కలిసిపోయాయి

ప్రతిరోజు అతనుకూడ "ప్రేమ" అనే పిచ్చిలో మునిగి చదువుకు స్వస్తి చెప్పేశాడు. కాని.... పాపం! అతను కూడ యేంచేయగలడు. వాళ్ళింటి పరిస్థితి ఇలా వస్తువులపాలవుతూంటే చదువెలా సాగుతుంది

పరీక్షలు దగ్గర కొచ్చాయి. అప్పటికి కృష్ణ దృష్టి చదువువై నిమగ్నం కాలేదు. వాళ్ళమ్మ అతనిని బాగా మందలించి నాకా చీవాట్లు పెట్టింది ఇక చేయునది లేక ఆ రోజునుండి రాత్రింబవళ్ళు చదవడం మొదలెట్టాడు కాని యేంప్రయోజనం. ఏదో పరీక్షలు దగ్గరకొచ్చాయిగదా! అని చదివితే యేం ఫలితం ఫలితం శూన్యం

పరీక్షలు అయిపోయాయి కృష్ణ

(మిగతా ఏవ పేజీలో)

మానవ జాతి చరిత్రలో అసంఖ్యాక జన నష్టానికి కారణమైన రెండవ ప్రపంచయుద్ధం నాటి పలుకుతున్న దృశ్యాన్ని పై చిత్రం వివరిస్తున్నది. జాతి దురహంకార పూరితులైన నాజీ సైనికులు 1939వ సంవత్సరం సెప్టెంబర్ లో పోలెండ్ జర్మనీ సరిహద్దులలో కస్టమ్స్‌చౌకీని ఛేదిస్తున్న దృశ్యం

దురదృష్టవంతుడు

జీవన భీకర వహాలమధ్య మానవులంతా మార్గాన్వేషులు. ఎవ్వరి యిచ్ఛ ప్రకారం వారు తమ జీవన రహదారిని అత్యుత్తమ సుఖంకోసం మలచుకోవడం మామూలైంది సృష్ట్యాదినుంచి మానవుడు తాను చేస్తున్న ప్రయత్నాలలో అశేష ఆటంకాలను అధిగమించడం, అనుభవాల్ని పొందడం పరిపాటైంది. ప్రతి కృత్యంలో మానవజాతిశక్తి యొక్క ప్రాబల్యం వుందని సర్వసామాన్యంగా మానవుడు ఒప్పుకుంటూనే ఉన్నాడు. అయినా స్వంతశక్తి, బుద్ధిబల ఫలితాలే తన జీవనగమ్యాన్ని తీర్చిదిద్దుతున్నాయనే భావంకూడా ఉంది.

చిక్కుల దొంతర్లగా ముక్కలైపోయిన అతని బ్రతుకులోని గతాన్ని భగ్న హృదయంతో పదేపదే చూసుకోవడం మామూలైంది మాధవరావుకు. ఆ కబురు....తన హృదయాన్ని గాయం చేసిన కబురు....ఫలితం అనుభవిస్తున్నాను, అది అతని సంసారంలో మడిగుంచాల్సి తీస్తింది. పంచత్వరాలు తరిగినా పూడటం కల్ల. విధి శీతలవాయువులు నిర్దయగానే వీస్తున్నాయి. అతని మనోప్రపంచంలో భయంకర తుఫాను చెలరేగుతూనే వుంది.

భాగ్యనగరం .... గంభీరమైన నీలి వింగిలో పొలిపోయిన చంద్రుడు ఒక ప్రక్క వ్రేలాడుతున్నాడు. పేరొకవైపు అందరశాంత ధరించిన వజ్రంమీద విడి విడిగా మెరుస్తున్నాయి జలతారువువుల్లా నక్షత్రాలు. అవి నీలివర్ణపు తివాచీమీద జారిపోయిన రత్నాలమాదిరి ఉన్నాయి. మాధవరావు గత జీవితంలో అలానే అనేక మధురానుభూతులు, ఆశలు మెరిశాయి. కాని వర్తమానం శూన్యం.

కృష్ణమూర్తి ఎంబాసిడర్ కారు చక్రాల సవ్వడి, అది దూరమైపోతున్న కొద్దీ తగ్గుతూనే వుంది. మాధవరావు చెవుల్లో విమానాలాల్ని చేస్తూనేఉంది. చెదిరిపోయిన జీవిత సూత్రాలను సరిచేయయత్నిస్తూ, విఫలమవుతూ అతని ప్రతుకంతా మూలప్రపంచానికి కొంత విరాగంగానే గడిచిపోతున్నది. అతని జీవితంలో ఆశ, అనుభూతి ఆ పసిపండు మాత్రమే రైపండిన విధులు యాంత్రికాలు.

* * *

రెండున్నర సంవత్సరాల క్రిందట సంగతి. స్టేట్ బ్యాంకులో మూడువందల రూపాయల ఉద్యోగం అదుష్టవంతుడికి ఉండాల్సిన సంస్కారం హోదా విద్యధనం అన్నీవున్నాయి అందుకే బుచ్చయ్యగారు తన పెద్దమ్మాయి సుగుణకు వరాన్వేషణలో మాధవరావును నిశ్చయించుకున్నాడు. విజయవాడలో వివాహం వైభవోపేతంగా జరిగింది. కొద్దిరోజుల్లో చదువుకున్న సుగుణ అందంగల వనితగా అణుకువగల పత్నిగా మాధవరావు మనసను వెనవేసుకుంది. భారి జీవితం ఒక ప్రణయరాశిగా మారింది.

చల్లని వెన్నెల శాంతుల్లో, మధుర గానవల్లాల్లో కుసుమపొరభ సురభిళము లైన పిల్లగాయువుల్లో, భాగ్యనగర భారి శాశ్వత స్థలాల విహారాలలో ఆ నవ్య వధూవరులు ఒక వసంతాన్ని తుణగా గడిపేశారు ఏదో బడలిక, ఏదో ఆయాసం, ఏదోఅస్వస్థత మొదలైనాయి ఆ పసిదివయస్సు సుగుణకు .... క్రొత్త మెలక ఒకటి ఆమె గర్భంలో స్థానమేర్పరచుకుంది. నవమాసాలు వస్తు గెత్తాయి నిర్మల ప్రశాంత వాతావరణంలో,చక్కదనాలుప్రోగుబిడ్డ బంగారు బిడ్డడు విజయవాడలో శాంతిగారింట్లో పుట్టాడు.

బిడ్డ పుట్టాడన్న వార్త అందగానే మాధవరావు ఆనందానికి అవధులు తప్పాయి. అతి ప్రేమతో వీపగింపుగానే ఉంటుంది కాని పుత్రవాత్సల్య మమత మాత్రంకాదు. సుఖాలమీద సుఖాలు, సంతోషాలమీద సంతోషాలు అతని బతుకులో ప్రవేశిస్తున్నాయి

బారసాలకు రమ్మని మామగారి ఆహ్వానం అందుకున్నాడు.విజయవాడకు తన కారులో ప్రయాణమయ్యాడు. బిడ్డను, సుగుణను ఎప్పుడు చూస్తానా

"దుర్మోష"

అనే కాంక్షతో ఆతని మనస్సు తహతహలాడుతున్నది. తీయని కోర్కెలతో మనస్సు బరువెక్కింది. స్టీరింగు జాగ్రత్తగా పట్టుకొని అతివేగాన కారునడుపుతున్నాడు. రోడ్డుప్రక్క దయ్యాల్లా నిలబడ్డ గుబురైన వృక్షాలు వెనుకబడిపోతున్నాయి. అరుణోదయంకల్లా విజయవాడ చేరుకున్నాడు కృష్ణబిడ్డ వద్ద ఓచిన్న ప్రమాదాలుండకూడాదన్నకున్నాడు.కొండలమాటున దాగియున్న సూర్యుడు అప్పుడప్పుడే పట్టణాని విజయచందాన్ని పూస్తున్నాడు. పక్షులు కిలకిలారావాలు చేస్తున్నాయి.

సుగుణ ఇప్పుడో సూర్యమూర్తి. తన ప్రియసుతుణ్ణి హృదయాని కత్తుకొని భర్తకు స్వాగతం పలికింది వెడుకలు ప్రకటించుకుంటూ.

సుగుణతో పటా హైదరాబాదు తిరిగి రావాలని నిశ్చయించుకున్నాడుమాధవరావు. వారంరోజుల అనంతరం పంపుతామన్నారు మామగారు వంతపలికింది సుగుణ ఆఫీసువని వత్తిడివల్ల ఒక్కడే ప్రయాణం చేపాడు. "వచ్చేవారం నీ కోసం,బాబుకోసంఎదురుచూస్తూవుంటా! అంతే ప్రేమకళ్ళతో కారెక్కాడు

వారంరోజులు గడచాయి. తమిమొక యుగంగా గడపాడు. కాని సుగుణ మాత్రం రాలేదు ఆమెకుబదులు ఉత్తరం వచ్చింది సుగుణచెల్లెలు వెంకజ ఆరోజునే వివాహపట్టణంనుండి పరీక్షలు పూర్తిచేసుకుని వస్తుందని, మరో రెండురోజులుండి చెల్లెలుతోపటా వస్తానన్న సారాంశం భారంగా కాపీవ్రాసాడు మాధవరావు.

మరునాటిమధ్యరాత్రి 12గంటలు బయటకలుపునుఎవరోదబదబకొడ్తున్నట్టు శబ్దం. మత్తుకళ్ళతో మాధవరావు లేచి తలుపుతీసాడు. ఎవరో అపరిచితుడైన వ్యక్తి. 'బాబు గారు బుచ్చయ్యగారి స్నేహితుడ్ని. మిమ్ములను వెంటతీసుకురమ్మన్నారు. నేను స్పెషల్ టాక్సీ పట్టుకొచ్చాను. వెంటనే బయలుదేరండి" అన్నాడు. అతని మనస్సులో మాటలు భయాన్ని సూచిస్తున్నాయి. రెండు కుణాలు గడిచిపోయాయి. వంగతి తెలుసుకోగా సుగుణ కారుప్రమాదంలో చనిపోయిందని అర్థమయింది మాధవరావుకు విజయవాడ ప్రయాణం కన్నీటిలో చేసాడు.

పదిరోజులక్రితం శుభంతోపం సంతోషంగా జరిగేదారిన ప్రయాణం. ఈరోజు అశుభంతోపం విధారంగా ప్రయాణం విధివిలాసం....అతని మనస్సులోని ఆశాతంతులు తెగిపోయాయి. విధారంతో ఆతనిబుర్ర వేడెక్కింది పిచి ఊహాలలో మునిగిపోయాడు మాధవరావు విపరీతంగా విషాదంతో బరువెక్కిన మనస్సుకొంచెం తేలికపడింది తీవ్రంగా ఏడ్వటం వల.

ప్రొద్దువళ్లా విజయవాడ చేరుకున్నారు. వరిగరిలో పడివున్న సుగుణ మృతదేహాన్ని చూసి కావుమన్నాడు. బిడ్డను తీసుకుని మరి కుంగిపోయాడు మాధవరావు గీరగీయి గొంతుతో "మరీ దురదృష్టం కావా!"అంటి వంకజ. "మన కారును వెనకాల లారీవచ్చి డీకొట్టింది. చావు కాకవచ్చినా కాగుండేది" అని వలవల ఏడ్చింది

సుగుణ అంత్యక్రియలు పూర్తయినాయి రోజులు గడిచిపోతున్నాయి బిడ్డను చేతిలోనికితీసుకుని కరుణాపూరిత చూపులు చూసూ శిలలా గడుపుతున్నాడు.రోజుల్నిమాధవరావు ఒకరోజు ఉదయాన యాంత్రికంగా కాస్త ఎండు చూడటం తటస్థించింది. పెట్టిన నెల రోజులకు కాకి ఒక్కకోకే "నేనిక వస్తానండి!" అన్నాడు గద్గదస్వరంతో మాధవరావు మామగారితో.

శ్రేష్ఠపు తిక పోవడం లుని అమాంగ స్థితికి వృద్ధులైన అత్తమామలు ఆక్రోశించారు. వృద్ధాప్యంలో కన్నీళ్ళు నశించివారు. పైగా దిగులుతో మరి కృంగిపోయినవారు. ఓపికను కూడబెట్టుకుని "బాబూ! నీవు ఇంకా చిన్నవాడివి. మరల వివాహం చేసుకోకతప్పదు. అందులో బిడ్డకోసమైనా తప్పదు. నీ కళ్ళతరం తోపం విధాతను పెండ్లి చేసుకో. సుగుణ ఆత్మ సంతృప్తి చెందుతుంది కనిబిడ్డకు న్యాయంచేకూరుతుంది" అన్నారు. ఆ విధంగానైనా బాగా అక్కడ జరిగిన అన్యాయం పరిష్కృతమవుతుందనే ఉద్దేశంతో వంకజకూడా ప్రాధేయిపడింది అత్తమామల వత్తిడితో, వంకజ అంగీకారంతో ఆమెను వివాహం చేసుకున్నాడు మాధవరావు

పండితనకులు రాలుతున్నట్లు రోజులు తరుగుతున్నాయి. వంకజ భార్య అయినా సుగుణ తలంపునకు వచ్చినప్పుడల్లా దుఃఖం పొంగిపోతూ ఉండేది. వంతచెల్లెలైనా సుగుణలో వుండే కొండుదనం వంకజలో లేనట్లుతోచేది మాధవరావుకు. త్యాగం చేసాననుకుంటేగాని, మాన్యత్వమేమిటో తెలియని వంకజ బిడ్డను ఎలా పెంచాల్సింది తోచకాలేదు బిడ్డ ఏడుస్తూ వుంటే విసుక్కునేది. జవంత్రిప్తిఆమెలో ఆవరించింది. భర్తతో కలుపుగోలుగా ఉండలేకపోయింది.

ఒకరోజు సాయంత్రం...."ఈ రోజు నా స్నేహితుని పుట్టినరోజు వంకజ. ఆహ్వానం వచ్చింది. తప్పనిసరిగావెళ్లాలి" ప్రహ్లాదంగా ముసాలై అంది వంకజ "సాయంత్రమయ్యేసరికి చిరంజీవి వద్ద ఎవ్వరోఒకరు వుండాలి. ఆ సంగతి ఆలోచించాలా" అని అడగటానికి వస్తున్నాడు మాధవరావు. ఆ మాటల్ని వినిపించుకోకుండా వయ్యారంగా తన అవయవసంపద సౌందర్యాన్ని వలకబోసూ నిర్లక్ష్యంగా వెళ్ళిపోయింది.

ఆమెను అతను వీమీఅనలేకపోయాడు

(మిగతా 4వ పేజీలో)

కథానిక:

నా హృదయం

బస్సు స్టాండులో దిగేవరికి పన్నెండు అయ్యి పడుతున్నది టయిము అరు గంట అయింది

ప్రజావాహిని తమ తమ పనులను మామూలుగానే నిర్వర్తించుకుని పోతున్నాయి.

పడిన వాన చిన్నదైనా, వారురోడ్డు వలన వాళ్లోలు తళ తళ మెరుస్తున్నది

ఎదురుగా ఉన్న హోటలులోకి తన తండ్రి రామారావుగారితో వెళ్లాడు కిషోర్ బస్సు దిగి

శాఖీ పలహారములను ముగించి, రిజా మాట్లాడి అందులో కూలబడ్డారు. గాంధీనగరంవైపు రిజా పరుగెడుతున్నది రిజావాడు హుషారుగా తుల్ల పద్యాలను పయోగిస్తు-టుంది.

"మాధవీ! నన్ను అందంకు పరిస్థితులు అలావర్తాయి. లేకుంటే మాట యిచ్చినవాడ్ని తప్పడం మాత్రం నాకు న్యాయమా? అంతరాత్మకోవ నీకర్థం కాదు" కారగా అన్నాడు.

నేను వంతోషంగా వివాహం చేసుకోవాలంటే నువ్వుండాలి అని అనాతే చెప్పాను వివాహానంతరం నేను మగతగా గదిలో కన్నుమూశాను ఎవరో వచ్చి "కిషోర్" వదా డని అన్నారు. నా అనందానికి అంతులేదు, ఆశీస్సులకోసం వరుగెత్తుతూ వెళ్ళబోతుండే, వరదాకి అన్నారని మరోకరన్నారు. దీవించండి కిషోర్?" అంటూ సాష్టాంగ దండ ప్రణామం ఆచరించింది

పిచ్చిపిల.

వివాహమై చాలాకాలమైంది, తొలి పొరిగా కలుసుకోవడంతో దీవించమని వచ్చింది తన ఏమని దీవి చగలడు. దైవం చిన్నచూపు చూసి ది. లేకుంటే ఈవాడు మాధవి తనదయ్యేది. తనకు చదువులేదని, భార్య ను పోషించగల శక్తి పొసుకాలు అంతగాలేవని తనను చేసుకుంటే కష్టాలే తప్ప సుఖమున్న దానికి కరువై, నా నా అగచాట్లు పడవలసి వుంటుందని పూరూ, వారూ కోడై కూసింది. పెళ్ళిచూపుల అయినా కాట్లయింది. మరోసారి ఒక విందులో తిరిగి మాధవిని కలుసుకోవడం జరిగింది. మాధవి కూడా అతనంటే పంచప్రాణాలు. పెద్దలమధ్య నలిగి కృంగిపోయింది తనలోనే. మాధవి పివత్ల కూతురును. కిషోరు పెద్ద వాన్నగారి అబ్బాయికి యివ్వడంతో రెండూ కుటుంబాల మధ్య స్నేహమయితే కుదిరింది. కాని నెయ్యముతో బాటుగా వియ్యము పొందలేక పోయారు.

నీకెవ్వడూ పల్లాన్ని వెతుకుతుందని, గాలి కూర్చాన్ని కోరిస్తుందని వెలుగు అంధకారము వైపు పరువెడుతుందని దృఢంగా చెప్పగలము

అతని మనస్సెప్పుడూ మాధవిచుటూ తిరుగుతుంది. ఆమెహృదయంలోకూడా అతని ప్రతిబింబంస్థిరంగావర్తదిపోయింది ఏది బలీయం మాధవి ఈవాడు మరొకరి సొత్తు ఆమెమీద తనకు విధిమైన అధికారం లేదు. ఆమెను పొందినవాడి మీద ఈర్ష్యకూడాకాల్లేదు అప్పుడప్పుడు

ఆలోచనంతో వనమతమయ్యే కిషోరు మాధవి పిలిచిన పిలుపు విని ఉలిక్కిపడ్డాడు.

"చిరకాలం అయురారోగ్య అశ్వర్యాలతో దీర్ఘసుమంగళిగా వర్ధిల్లమని దీవించాడు కిషోరు

* * *

మర్నాడు పడమటివైపుకూర్యుడు కృంగిపోతున్నాడు ఎర్రని మార్కిరణాలకు నీలాకాశంతో బాటు లోకం అంతా ఎర్రగా వుందనిపిస్తోంది. గూళ్ళకు పక్షులు తేరుకట్టుకున్నాయి కొన్నిగా వెళ్లయిన యువకులు, పుషాలు ఈ పాట పాడుకుంటూ ముందుకు పోతోన్నారు. గొరోకు బెత్తెడే తోక' అనే పాటమెత్తగా వెట్టారారి చేసేసి బయటకొడ్డ గుమాస్తాలు వెంట మరో పైళ్ళ పట్టను పెట్టి. కాంగా అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్తున్నారు

క్రమక్రమంగా చీకటి పడతోంది. కిషోరు బజారునుంచి వచ్చి, బట్టలు మార్చుకున్నాడప్పుడే గానుతో మంచి నీళ్ళు వచ్చింది మాధవి ఆమెను రెప్పపాటు కాలం చూసి మౌనంగా వూరుకున్నాడు.

ఇద్దరి మధ్య మౌనం యుద్ధం చేస్తోంది.

సహజమైన స్వరంతో మాధవి అంది. మిమ్ములను కొన్ని సంగతులు అడగాలి".

"పద వరండాలోనికి వెళ్ళాక వింటాను"

"అందరి ముందు అడగడ మనేది బాగుండదు" చివరకు ఆమె అతనిని

(మిగతా 4వ పేజీలో)

"ప్రేక్షకుడు"

నా మట్టుకు నేను ప్రేక్షకుడిని. తత్వవేత్తలూ, వేదాంతులూ, మహా విజ్ఞానులూ అవతరిస్తూ యుగయుగాలా మానవచరిత్రను శోధించి పరిశీలించి కొన్ని సిద్ధాంతాలను మానాన్నలు ప్రతిపాదించినట్లూ తెలుసు కుతూ నేనూ మోస్తూ వస్తాను. ఈ పని పాపానికి ఆవేశంలో, భీరుత్వంతో అనటం నా దృష్టిలో మంచిది విరిలేకనేనుకున్నాను.

— ఆం కావులానికొచ్చిన లాలా రోజులకు గోవిందరావు ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు ఉంటూంటాయి. వాటిలో వెళ్ళి వాటిలగు గోడలు కుటుంబంతోనూ వారి జీవితం మేలనిపించిన వారేదో వెలితి అనిపించింది.... ప్రపంచంత విహంగంగా లేక బంధింపబడ్డటుగా తోచింది

వాడికి సంతానం ఇద్దరు కాదపిల్లలు. చెప్పినట్టుగా వదలకొనే భార్యఉంది. వారేదో వెలితి అనిపించింది, గోవిందరావు పాతమాటలు నాకెప్పుడూ కొత్తగా ఉంటాయి. జీవితం మన చెతిలో తడిమట్టి వీళ్ళేదైనా ఆకారం తెలుసుంటేకాని దానికో ఆకారంతోకేసులుచేసు అదే లౌకికప్రజ. విధి అన్న సమూ ఆనే సెన్సిమిజమ్‌లో ప్రతిజీవన్ని రోజులూ "పిట్టగానే" మిగిలి పోతాం "ఇంప్లిమెంటేషన్ (ప్రయోగించటం) అనేది "అడెప్టర్"తో కూడుకుంది. తనంతే తెలివైన వాడాడో అంతవరా వేసుకొని. జీవితాన్నీ అంత అంతమటుకు తెచ్చుకున్నవాడు వంకన్నపి మిగులుతుంది.

పోతే ఇది ప్రపంచంలోని ఏ వాదమూనాదు....జీవన వాదం! జీవితాన్ని మానవ దృక్పథంతో చూడటమే కాక మానవమార్గంలో నడివింపటం కూడా ఒక ప్రతిభ! అని వస్తాడు. వాడిన్నవ్వులో ఏదో కొన్నత్వపుగర్వం కొట్టవచ్చినట్టు కనిపించింది ఆ గర్వం నన్ను చాలా భయపెట్టిందనే చెప్పాలి. నన్నునేను సమర్థించుకోటానికి నా వేపు కొద్దిగా మాట్లాడాలి

"ప్రతియాత్రానికి గమ్యముంటుంది. మానవమార్గంలో పోవటం ముఖ్యంకాదు గమ్యాన్ని చేరటాన్ని కావలసింది. అది

ముదిగొండ సాలగ్రామ

యుగాలుగానడుస్తున్న మానవుడు చేరు కొన్నాడా అన్నది విచారణీయం కాదు. అది వ్యక్తిమీద ఆధారపడి ఉండొచ్చు. మనిషి నమ్మకంమీద ఉండొచ్చు. అదే మార్గంమీద నడవటం మనిషిలో నిశ్చితమా, నిశ్చయాన్ని మాత్రమిస్తుంది. తృప్తి మనోధర్మం! నీవంటూనే నేను ఆదర్శం ఇలాంటివాటితో ప్రారంభమైన జీవితాల్లో అశాంతి వైరాగ్యం తప్పితే ఏమీమిగలవని గత చరిత్రను బట్టిచూస్తే "ప్రేమ" లాంటివీ, వర్ణాంతర వివాహాలూ త్రోతవి. ఒకవిధంగా నవీన ఓకొత్త అర్థం! నీది మాత్రం అలాకాదని గ్యారంటీ ఏమిటి!" ఈ మాటలు మాటాడిన తరువాత నన్ను నేను తిటుకున్నాను.... గోవిందరావు ఒకప్పుడు 'ఎస్కేపిస్టువి' అన్న మాట కూడా జ్ఞాపకాన్నుకొచ్చింది నామాటలు గోవిందరావు వారానికి పట్టుకుపేంత బలమైనవిగానూ కాదుకుంటుంది. ఇవేం నేను గోవిందరావునికాలేదు. గోవిందరావుని కావటంలేదు ఒక "లా" ఒక "ఆర్డర్" కావటమన్నమాట

మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకున్నాను. పెద్ద ఆశ్చర్యమేమీ కాదిది....కాన్యంతోటేం జేశేమీ చెప్పలేదు. ఆయన యమునిం ఆయనకు ప్రతిగాఎదురుకొన్నుంది నేను కష్టాలుపడ్డానేలని ఆతన్నిచూసి అంకో వద్దనే మిమ్మల్ని నేను కొరుకొనేది"

కాన్యంతోటిక్కడ ఎంతవరకు తిప్పి వన్నది. "నేను జీవితంలో తిరిగి వెళ్ళి చేసుకోకుండా సాగటమే తెలుపుతుంది.

మరో రెండేళ్ళు గడిచాక గోవిందరావు కాన్యా లక్ష్మీమరణం కాకోపాన్ తగిలించింది గోవిందరావు సుమఇత జీవితానికిదో ప్రతిపాతమేమో అనిపించింది, మళ్ళీ మా జీవితాలు ఇంకో కొణంలోంచి పాన్యావికొస్తున్నాయి. ఇందులోకూడా నేనే ఓడిపోతా నేమో అనేభయం మరో పాం కాకపోతేదు" గోవిందరావు తిరిగి పెళ్ళి చేసుకోలేదు. వారి నిశ్చమాం గుడ్డకు "ఆఫీసు. మరో "మార్కెట్"యింది.

ఇపుడిలువాడాడు జీవితంలో కొంత వదలి ఉంటేకాగుండేది. ఎంత చుట మయినా కాలాన్నమనుసరించి మారేదే గదా!....కాని అలా జరగ లేదనే చెప్పాలి.

వేరుపుడు ఉద్యోగంచేసే ఒక యువకుని తండ్రిని.అతనిగ్రహపాత్రమూనాడు రామం, గోవిందరావు త్రిందే పని చేయాల్సి వచ్చింది. మొదట్లో నేను కొంత ఆశించాను. గోవిందరావు వ్యక్తిగతంగా ఎలాంటివాడయినా కావచ్చు. మిత్రధర్మాన్నుకుపరించి "పనిమన నేమైన త్వరగా....."

కాని ఇది తల్లక్రిందులవటమేగాక పెద్ద ప్రమాదమే జరిగింది. నేను ప్రతి మాటకూ ఉత్తరాలు క్రావినా ఇవా వివ్వని గోవిందరావు రామాన్ని "సస్పెండ్" చేశాడు. మావాడి కథవలం విన్న కాకు మతిపోయింది.

"కాన్నగారికి :

ఇక్కడి ఆఫీసు ఒట్టి కర్కోటకుడు. మాటిమాటికి "లా" అంటాడు. ఈ రోజుల్లోఅది తిరుగులేని కోరలు. వీనికు కూడా స్వేచ్ఛలేని ఆ ఆఫీసులోంచి నేను వెళ్ళడం వంశోద్ధారమే అయినా "సస్పెండ్" కాకుండా "ట్రాన్స్‌ఫర్" అయ్యుంటే బాగుండేది. అయిన మీ మిత్రుడని తెలిసింది. మీరేమైనా ప్రయత్నించి చూడండి" అని వ్రాశాడు.

నేనేం చేయగలను. గోవిందరావు చాలా 'సస్పియర్' కనుక, ఇ పరిపాలన పనిచేయదు. గోవిందరావుని ఎంతమంది బాలాగా ఆతం వ్యక్తిగత జీవితానికి ముడిపెట్టి చూడగలరు "ఎందుకేనా మించిది నీవక్కడ ఉండకుండా ఇక్కడికే తన్నేసేయ్ మరేదైనా చూద్దామని" రామానికి ప్రాణాం. తరుగుజాబాలు గోవిందరావుది. "మీ వాడు ఆఫీసులో తరగతిపడటమేగాక మరో మోరం పనిపోయాడు.... కాకూతురు నిమ్మ ఆమ లెవడిమనుకోయాడు. ఈ పద్ధతం బాగాలేదు. రామానికి నిమల నిలి, పెళ్ళిచేయాల్సిన తరగకూడా వాకు లేదు.... పోలిసు రిపోర్టు ఇవ్వాలను కుంటున్నాం" అని.

రామ నిమ్మలో ఓ పక్క కాంబు పేలినట్టు ఎవ్వు, ఓ పక్క ఆయోమయం....మరేం చెరకాలేదు తమించమనీ, మ ఇ డి మండలించి నిమల నివాహం వాడితో అరిగేట్టు చూస్తానని అందుకు నీవొప్పుకోవటం నిమంజనమనీ గోవిందరావుకి ఉత్తరం వ్రాశాను. అతన్ను చేయాల్సినదికూడా అదు కాని నాకు రామానిద నిద్రా నిద ఉంది. వాడు 'పోస్ట్ ఆఫీసు తిరుగుతాడు. కొంచెం అభ్యుదయ భావాలున్నవాడు. నిజం చెప్పాలంటే గోవిందరావు అడ్వెంచరు. వాలోని నిస్పృహ నేను కూడా అదే వివరాలు అది ప్రకటించింది ఇక నిమల కథనం ఇంకో అమ్మాయి "లక్ష్మి" కయినాని పాపం లేని హాతాగా మరణించిన కథ. అందుకు నిర్బంధ పరిస్థితులమీద తన కారణమట! ఇది ఎంతవరకు నిజమన్నది మనకు అనవసరం.

కొంచెం ఆలోచించుకున్న తరువాత నీలువామాను తిరిగి గోవిందరావుకే పంపదలచుకున్నాను. చిట్టి అంటే నిమల చెల్లెలిజాగ్రత్త అయితో మనమో కలిగిందా! అయినలాగా మన జీవితానికి 'పొద్దులా' లేదుకదా!

రెండు రోజులో మీ సమ్మతి తిని ఉంటాము.....

ఉత్తరం ముగించేసరికి నీలుమూలల నించి నాకు నిస్పృహ చేరింది ప్రపంచపు శాంతి, నీతి నియమం శీలం, చట్టాలు, మా ఇద్దరి జీవితాల వికటమై నవ్వు!!

భూపాలరాగం

వేముగంటి నరసింహాచార్యులు

కలతల జాతి విభేద బాంధవులన్, కావేషముల్, క్రోధముల్
ప్రజాళించి, సమైక్యభావ మెసలారన్ భారతీయ ప్రజల్
అడిణమ్మగు స్థైర్య ధైర్యములు, శౌర్యప్రాభవం బొప్పగన్
దేశాక్షణముల్ ధరింపవలె మాతృభూమి జార్థమై!

ఉమవహించి, స్వేహము త్యజించి మనస్సుకువించి, దుష్టతన్
రోధము పుక్కిలించుచు, విరోధము పెంచుచు, కక్షపించి వి
శ్వావనిహీనలై పొరుగువారల పావనభారతావనిన్
గాసిం జేయుచుండ తగునా మగధీరము చూపకుండుటల్?

పొలిమేరలు లంఘించుచు
అలజడి గావించు శాత్రవానీకంబున్
కలగుండు వరచి శౌర్యో
జ్వలతన్ ప్రకటించుమోయి భరతక్షమాశా!

మాపిపోలేదు కుంభ విశుంభహారితి
కాళిక కన్నుల కాచిరంగు
అసురుల సమరుల బాహారించిన చాకు
ముకుకుల జాడిమి తలగలేదు
హోరెత్తు పవె ప్రళయోయుగళి పొర్చుని తండ
గాండివజ్యారవ హిందవమ్ము
వేటికిగూడ విన్నించు చారులరొమ్ము
దట్టు భీముని పాదమట్టవనులు
భరతలాలుగ భరత పుత్రులుమేని
పరవశాలలో ప్రవహించి, పరువులెత్తు
వీరరక్తము వేడి చల్లారలేదు
లెండి యువభారతియ వచండవీరా!

కొండమూకల పిండిగొట్టగ ఖ్యాతి
గొన్న వజ్రాయుధకోటు విపుడు
ప్రతిపత్ర బల పిశుద్ధతి మాన్పు గాండీవ
చాపము క్ నిశాతశరము లిపుడు
దుష్ట శాతమల కుక్షుల చెత్తురుపూత
పొంచు పాతకుల కాలరాలిపుడు
పరకృత పరిభవోజ్జ్వల శార్దూల రామ!
గండగోడలి మెండుతింండ లిపుడు
కలిని పశుముఖముగా రెచి, జాడిమి
పొడిమల ఘటించి పొలిచినట్లు
కణకణమ్ములోన మనముగా ఆవేశ
మూపరించ యువకులార తెండు!

నారీ హృదయం

(శివ పేజీ తరువాయి)

వాస్పించి. అక్కడ వున్న కుర్చీ మీద దుమ్ము కొంగుతో తుడిచి, 'కూర్చోండి' అన్నది.

"మరి నువ్వెక్కడ కూర్చుంటావు" అని అడిగాడు కిషోరు.

ఆమె నిట్టూర్చి, "లేదు. నేను కూర్చొను మిము,అను రెండు మూడు సంగతుల అడుగుతాను. మీరంతా సేపు వుండవలసిన పనిలేదు" మాధవి అంది.

"తథాస్తు కేకా మంచం మీద కూర్చుంటాను. కువ్వు కుర్చీలోకూర్చో"

ఆమె కూర్చున్న తర్వాత "ఇక మొదలుపెట్టు" కిషోరు చేతిలోనికి ఆ వారం పత్రికను తీసుకుంటూ అన్నాడు.

"నాకు పరిగాతెలియదు యిటువంటి వివయాలు నేను మీ ముందు అడగకూడదు. ఆ అర్హత నాకు లేదుకూడా పెద్దలందరూ బలవంతంగా నన్ను వొప్పించి మీతో తర్కించమనిచెప్పారు" అని కొంచెంసేపు ఆగి తిరిగి అంది. పాత్రాన్నం మనమందరము పోయి, చూసి వచ్చిన అమ్మాయిపై మీ అభిప్రాయం చెప్పండి? మాటిగా సమాధానం రాబాలున్నాం....."

కిషోరు క్షణంసేపు మౌనం వహించాడు. కాంతం, ఆమె ఆ విధంగా ప్రశ్నిస్తుందని అనుకోలేదు. ఈ పెళ్ళి చూపుల తతంగం తనకు అసలు యిష్టం లేదు. పెద్దలు అందరూ ప్రోత్సహం చయడంతో తప్పకుండా అంగీకరించవలసి వచ్చింది

మాధవి అలా అడగడం అతనికి నోట్లో పచ్చి వెంగళాయ పడ్డట్టయింది.

నిజంగా తనకు ఆ అమ్మాయి నచ్చలేదు, ఎంగు కాగుంటే ఏం లాభం పక్క పందగా, గాలికి ఎగిరేలా వుంది తన అభిప్రాయం బయటపెడితే బాగుంటుందా! మాధవికి బాలా నచ్చలేదు నున్న వ్యక్తి పైగా బీరకాయ పీచు లాంటి చుట్టరికం కూడా వుంది తనకు మేలు జరగకపోయినా, ఎదుటవాళ్ళు బాధ పడటం తను సహించలేదు.

"మాట్లాడరేం, అడగకూడని ప్రశ్న వేసానా."

మూగగా అన్నది మాధవి

అతను క్షణంసేపు ఆమె ముఖంలో నికి చూసి "అబ్బే! అలా అనుకోవడం నీదే పొరపాటు." కాసేపు ఆగి. తిరిగి అయినా నా మనసు లోని విషయం నీకెందుకు చెప్పాలి" ఎదురు ప్రశ్న వేసాడు కిషోర్

ఆమె ఒక నిట్టూర్పు విడచింది. చివరకు అంది "ముందుగానే చెప్పామగా నేను రాయబారిని అనుకోండి మిమ్ముల్ని బలవంతపరచలేను. మీ మనస్సులోని ఆ అభిప్రాయం పెద్దలకు తెలుపవలసిన బాధ్యత నాపై మోపారు నా నియమం మీకు తెలుసు.

అటువంటప్పుడు మీ అభిప్రాయం తెలియజేయడానికి అభ్యంతరం లేదనుకుంటాను. ప్రస్తుతం నేను చేసే ఈ ఉద్యోగం నా కు తృప్తినివ్వనా లాలోనే ఆ శ్రీమతి తృప్తిపడదని గట్టిగా చెప్పగలను, నాలోలాని ఈ జీవితపు కాళ్ళతో సంసారయాత్ర చేయాలంటే ఎదుకో గుబులుగావుంది. వివాహమంటే చేదెండు కుటుంబి, శారీరకంగా గాని, మానసికంగా గాని, ఆర్థికంగా గాని స్త్రీ హృదయం చెప్పి తింటే పురుషుడు అది భరించవలసి మూసివుంటం ఎన్ని ప్లానులు వేసుకుంటే సంతోషం. గాలిమేడలు కూలిపోతుంటాయి. అప్పుడప్పుడు విధి క్రూరత్వపు ఎవరితరము కాకాతళంలో ఈ రోజు చూసిన స్త్రీని పరిణయం మాడవలసివుంటే తప్పనిసరిగా చేసుకుంటాను.

"థేంక్ యు కిషోర్! నన్ను అభిప్రాయం చెప్పమని అడిగావు. తప్పకుండా నా కు మిమ్ముల్ని మీరే కంటే ఎరుగుతా వడం నేను సహించను మీవంటి సహృదయులను కోల్పోగా పొందిన స్త్రీ జీవితం ధన్యం. మీరింకా వుంటూరుగా కాగా ఆలోచించుకొని చెప్పండి"

బయట ఎవరో కేకపేశారు. వెంటనే లేచి కాకిలాగా వేసిన తలుపు తెరచి ఒక ప్రక్కగా నిల్చున్నాడు కిషోర్ మాధవి బయటకు వెళ్ళిపోయింది.

* * *

తెల్లవారితే కిషోర్ వెళ్ళిపోతాడు. రామారావుగారు, మాధవితల్లి బయట దేని పనిమీద వూళ్లోకి వెళ్ళారు ఏం తోచక బయటకు వెళ్ళి కిషోరు యింట్లో తిరిగి వచ్చాడు.

మాధవి ఒక్క తేజస్సుందంలో రాధా రాణి స్కూలునుంచి యింకా రాలేదు. గదిలో అడుగెట్టి పోయి మాధవిని చూసివిస్మయపోయాడు.

మంచంమీద బోర్లా పడుకునివుంది కంటినిండా అశుధారలు పారధారగా ప్రవహిస్తూవున్నాయి కిషోర్ రాకను గమనించలేదు.

కుణంమీద చేయి వేయబోయాడు మొదటిసారిగా అర్థం చేసుకుంటుంటే మోవనితలని "మాధవీ"అని పిలవాడు

పలుకలేదు. ఎలోపారి కేకవేశాడు.

గిజగిజలాడుతూ లేచికూర్చుంది.

"మాధవి? ఏమయింది. ఎందుకా కన్నీళ్ళు! ఎవరైనా ఏమన్నా అన్నారా! చెప్పు" "ఏంచెప్పమంటావు కిషోర్! నా ప్రాణానికు కొరగాకుండాపోయింది అత వాంతోటో మనమన్న దానికి పోరుకో కుండాపోయానని తర్క అదిరాలి మాటాలు కరువయ్యాయి నిన్ను నేను దక్కించుకోలేకపోయాను. ఈ వాడు అమ్మా, నాన్న కూడా బాధ పడుతున్నారు. విధి క్రూరత్వాలను అలా ప్రశ్నించి

ఎప్పుడూ మిమ్ములను కాకాలని,మాటాడాలని అనిపిస్తుంటుంది. కాని నా నా అదృష్టం కలువలేదు రేపు మీరువెళ్ళి పోతారు కాళ్లాలు జీవితంలో తిరిగి కలుపుకోగలమో లేమో మీ ప్రతి రూపాన్ని నిత్యం తలచుకుంటాను. నా జీవితాంతం మరుకూ గుర్తుంచుకుంటాను. పాత సంగతులు గుర్తుకొచ్చాయి,ఆవేశం ఆపుకో లేక పోయాను"

మాధవి కాదతో పలికింది.

ఆమె హృదయంలోనికాదా కిషోరుకు తప్ప మరెవ్వరుకూ తెలియదు.

అందుకే స్త్రీ జీవితం అసంపూర్ణం అర్థరహితం అని అన్నారు పెద్దలు.

అమెరికాలో క్రీడా వినోదాలు

అమెరికాలో కాలానికి వగటున 40 గంటలవని చేయాలి

ఒకలాది అమెరికన్లు ఆటలలో పాల్గొంటుంటారు. "స్కీ" ఆట ఆడే వారి సంఖ్య 35,00,000 కాగా ఉంటుంది గాల్ఫ్50,00 000 మందికాగా ఆడతారు. దేశంలో 80 0000 బౌలింగ్ క్రీడా స్థలాలు ఉన్నవి. వీటిలో అన్ని రంగాల ప్రజలూ నిన్నలూ. పెద్దలూ 2 0 00,000మందికై గా వచ్చి ఆడి వినోదం పొందుతారు. కావలిసారి వేలేటా మరింత వృద్ధి అవుతున్నది ఇందుకు పోటీపడే అస్థిరశాల కావలు 55 00,000 ఉన్నవి 2,50 000,00 మంది కాగా ఈ వినోద క్రీడలో పాల్గొంటారు

క్రీడలు మ్యాచ్‌లు. విశ్వవిద్యాలయాలు దేశ జట్టులను పోటీలకు పంపుతుంటవి ఉదాహరణకి అమెచూర్ అథోలిటిక్ యూనియన్ వంటి సంస్థలు ఆటపోటీలు చేశ, అంతర్జాతీయ స్థాయిలో బాస్ అమెరికన్ పోటీలు, ఒలింపిక్ పోటీలువంటివాటిని నిర్వాటు చేసుంటవి

పోటీలుండని క్రీడా వినోదాలలో వేట, చేపలుపట్టటం. పెద్ద వి. 1,90,00 000 మంది చేపలుపట్ట వినోదం పొందుతారు. 1,60,00 000 మంది వేటకు లై నెన్నులు పొందినవారు వారు ఇంకా టెనిస్, సాఫ్టబాల్, రేబిలింతి, స్కేటింగ్, ఫుట్ బాల్, బస్‌బాల్, ఈత, టోబోగానింగ్, విలువిద్య, లైనికిల్ వంటివేటలు వంటివి కూడా చాలామందికి ఇష్టం: అమెరికా అంతటా ఆయా ప్రాంతాలలో స్థానిక ప్రభుత్వాలు ఆటస్థలాలు, క్రీడామందిరాలు, ఆటల కోర్టులు, ఈతకొలనులు వినోద క్రీడాపార్కులు నిర్వాటు చేసుంటవి ఇటీవల కొత్తగా ఆటస్థలాలకు దిపాటు నిర్వాటు చేస్తున్నారు. అందువల్ల కాలక్షేపంకూడా అడుకోవటానికి అవకాశం అభిస్తున్నది. అనేక నగరాలలో విలువిద్య కేంద్రాలు బస్ కేంటింగ్ ప్రాంతాలున్నవి, లేక్ కాత కోర్టులు, ఈత కొలనులు పిక్‌నిక్ వసతులూ కాలక్షేప ఆటలకు

పిల్లలు ఆడుకునేటట్టు ఉంటవి.

ఫుట్‌బాల్ అమెరికాలో బహు జనరంజకమైన ఆట వీటా 12 50 00 000 మంది ప్రేక్షకులు ఈ ఆట తిలకిస్తారు. ఆ తరువాత బాసెట్ బాల్ ఎక్కువమంది 11.60 000 00 మంది చూస్తారు. గుర్రపు పందెములు చూసేవారు వీటా 6 00,00,000 మంది ఉంటారు ఫుట్ బాల్ ఆట చూసే ప్రేక్షకుల సంఖ్య వీటా 7,00,00,000 ఉంటుంది ఆటస్థలానికి వెళ్ళి చూసేవారుగాక కొన్ని కోట్ల మంది ఇంటివద్ద ఉండి టెలివిజన్‌లో ఈ ఆటలు తిలకిస్తారు

ఈ సంబంధాలలో స్థానికంగా పాఠశాల, పరిశ్రమిక సంస్థలు, స్కూళ్లలో జరిగే బేస్‌బాల్, ఫుట్ బాల్, హాస్కెమ పిచింగ్ వాలీబాల్ వంటి ఆటలపోటీలు చూచేప్రేక్షకుల సంఖ్య చేర్చలేదు. వీరి సంఖ్య కొన్ని లక్షలు వుంటుంది.

ఫొటోగ్రాఫీ తపాలా బిళ్ళల సేకరణ, అల్లికవని. ఉద్యానవనమివంటి వరదాపనులు అనేకమందికి వినోద కారణమవుతున్నవి. వడ్రంగం, బొమ్మలు చేయటం, చిత్రలేఖనం, సమూహాలతయారీవంటి అనేక లేపనములలో ఆసక్తం. సంతృప్తి పొందేవారెందరో ఉన్నారు. ఇవిగాక రేడియో వినటం, టెలివిజన్ తిలకించటం పుస్తకాలు చదవటం. దాదాపు అందరికీ వినోద కాలక్షేపాలు.

అమెరికన్ పరిశ్రమలలో జీవితం మీద రెండు కాలాలు సెలవులుఇచ్చే అలవాటు హెచ్చు సంస్థలలోఉన్నది. అమెరికన్ కుటుంబాలకు ప్రయాణం అంటే పరదా. 1965 లోని దేశంలోని 29 దేవపల్ పాఠశాలను జాతీయ స్మారక మందిరాలను, చారిత్రక ప్రదేశాలను 5, 00,00 000 మంది సందర్శించారు. వీరంగా ప్రభుత్వం సత్కారాలు చేసిన పిల్లలు, దేవలపల్లే సత్కారాలు తక్క కొనలు, హైకింగ్ వంటి వసతులను ఈ యాత్రల సందర్భంలో ఉపయోగించు కొన్నారు. దేశంలోని వింతలలో గ్రాండ్ కాన్యాన్ యెల్లోస్టోన్, నేషనల్ పార్కులు. వయాగరా జలపాతం, బ్రహ్మాండమైన రెడ్‌వుడ్ అడవులు (కాలిఫోర్నియా ముఖ్యమైనవి దేశంలో సుమారు 20,000 కాస్త్రీ స్థానిక ప్రభుత్వ చిరిత్రకారులు అలను వీటా 18 00 00 000 మంది ప్రజలు సందర్శిస్తారు.

యాత్రా విశేషాలలో జార్జి వాషింగ్టన్ నివశించిన గృహం వర్జీనియా రాష్ట్రంలో మౌంట్ వెర్నాన్‌లో ఉన్నది లింకన్ స్మారక మందిరం. వాషింగ్టన్ స్మారక మందిరం (వాషింగ్టన్ నగరంలో) వంటి జాతీయ స్మృతి చిహ్నాలు, న్యూయార్క్ నగరంలో వున్న స్వేచ్ఛా ప్రతిమ, ఎంపైర్ స్టేట్ భవనం (న్యూయార్కు నగరంలో) కాలిఫోర్నియాలో కాన్ ఫ్రాన్సిస్కో అఘాతం మీదివంతెన గ్రేట్ స్మోకీ మంతకలహారంగం (పెన్సిల్వేనియా దక్షిణ డకోటాలో ఉన్న మవుంట్ రష్మోర్ ఈ కొండమీద నల్లుగు ప్రెసిడెంట్ల శిలాప్రతిమలు చెక్కి ఉన్నవి ముఖ్యమైనవి

వీటా 6,60 000 అమెరికను పెర్యూడా. (పెస్ట్ ఇండిస్ వెళ్ళి వస్తారు. 5 00,000 మందిదాకా వీటా బరోపాసందర్శిస్తుంటారు రష్యా అమెరికా వెళ్ళే యాత్రికుల సంఖ్య వీటా 50,000 దాకా ఉంటుంది

అమెరికాలో ప్రతిఒక్కరికీ మత స్వేచ్ఛఉన్నది. అమెరికన్ రాజ్యాంగం ఈ స్వేచ్ఛను కాపాడుతున్నది. ప్రతిపౌరుడుకూడ తనకు నచ్చిన మతం అవలంబించవచ్చును. ఆరాధించుకోవచ్చు. రాజ్యాంగానికి లోబడినంతలో ఆటా ఉన్నది "ఒక మతవ్యవస్థను గౌరవిస్తూ గాని, మత స్వేచ్ఛను అరికడుతూగాని కాం. గెస్ చట్టాలు చేయరాదు "ఇటువంటి రాజ్యాంగ నిబంధనల చేతను, న్యాయస్థానాల అభిప్రాయాలచేతను, రాష్ట్రాల కాసిన పథకాలకు కూడా ఇటువంటి పరిమితులువిధించి వున్నవి

అమెరికాలో చర్చిసభ్యుల సంఖ్య ఈ నాడు 10 40,00 000 కు పైగా ఉన్నది అమెరికా జనాభాలో 61 శాతం అంటే వయస్సులోని వారు చర్చిలలోనో, లేదా యోధులమతం సభలోనూ, లోపు సభ్యులుగా వున్నారు. 2558 మతశాఖలకు చెందిన 8,00,000 సాంఘిక ప్రార్థన మందిరాలున్నవి.

దేశంలో మతసంబంధమైన సంస్థ లన్నిటికీ నిధులు సమకూర్చేది ప్రభుత్వం ఏ చర్చికీ డబ్బుఇవ్వడు చర్చి ప్రభుత్వం వేరు వేరు వ్యవస్థలు. అమెరికాలో ముఖ్యమైన అమెరికాలో (ప్రొటెస్టంటు రోమన్ కేథలిక్ యూదు మతాలు ప్రధానమైనవి 1957 లో ప్రొటెస్టంటు మతస్థుల సంఖ్య 5 99,00,000 రోమన్ కేథలిక్కుల 8,58,00 000 యూదు మతస్థుల సంఖ్య 62 55 000 అన్నారి రోమన్ కేథలిక్ మతసంప్రదాయం ప్రకారం పిల్లలు చదువు మతంపుచ్చు. కొన్ని వారంలో దానిపక్కలగా ఆ మతం పరిగణిస్తుంది. కాగా ప్రొటెస్టెంటు చర్చులలో శాశ్వతకుపూర్తి పక్షత్వం పొందినవారికే పక్షులుగా పరిగణిస్తుంది ఈ పూర్తి పక్షత్వం 18 సంవత్సరాలు, అపై వయస్సు వారికి లభిస్తుంది. ఇంకా రష్యా పరాతన మతం, గ్రీకు పరాతన మతం. పోలిష్ కేథలిక్ కేథలిక్ మతం, పెర్సియన్ ప్రాచ్య పరాతనమతం, అమెరికన్ బౌద్ధం, యూక్రేనియన్ పరాతన మతం, ముస్లిం. ఇంకా ప్రపంచంలో గల అన్ని మతాలుకొద్దిగొప్పగా అమెరికాలో ఉన్నవి.

అమెరికాలో 148 మత పాఠశాలలు ఉన్నవి. వీటిలో 85:000 మంది విద్యార్థులు చదువుచున్నారు. ఇంకా దాదాపు అన్ని కళాశాలలు, విశ్వవిద్యాలయాలు మతవిషయాలు బోధిస్తుంటవి 77 మతశాఖలకు చెందిన 7,000 మందిదాకా స్త్రీ మతాధికారులు (మినిస్టర్లు ఉన్నారు. అమెరికాలో ఉన్న పుస్తకాలలోకి హెచ్చుగా అమ్ముడు పోయేది బైబిల్ గ్రంథమే వీటా 70.00 000 ప్రతులుకాగా అమ్ముడవుతుంటవి

వివిధ మతశ్రద్ధాంజలు పిన్నలకీ పెద్దలకి

(మిగతా శివ పేజీలో)

దురదృష్టవంతుడు

(శివ పేజీ తరువాయి)

విడ్డ నిడ్డడం మొదలెట్టాడు. అతని పరిస్థితి ఏమిటో అతనికి తెలుసు. సంకర జాంపత్య మతానికి దూరమవుతుందేమో నని భయంతో సుగుణ విరోగాన వేదనను బయటకు కన్పరిచేశాడుకాడు. విప్పి చెప్పలేని తన ప్రేమ హృదయంలోని ఆవేదనకాగా బాలిని పశాంతంగా,బరువుగా కాన్యాపల కాగా పేదులుతూంటేవాడు. అగుపా ఆమె విన్నం. అతను భరించగా ఆమెనుకోరేది తలి లేని ఆ విడ్డకు లోటు కూడా లేకుండా చేయుమని. అయినా ఎన్నుడూ వచించలేదు; ఆమె అర్థంచుకోలేనివాని కి ప్రయత్నించనూలేదు. ప్రయోజనం మాత్రం పూజ్యమైంది.

సంకజ స్నేహితుడు కృష్ణమూర్తి. ఆమెలోని బలహీనతను బాగా వినియోగించుకొన్నాడు. పరిణామం ఆమె గృహజీవితానికి ముప్పావత.

మరోరోజు పాయంత్రం .... ఆవరణలో నిర్మలంగా పెరిగిన పచ్చిక మీద మూడవరావు కూర్చొని, మోకాళ్ళలో తలని పెట్టుకొని, పచ్చిక వింతకాలాన్ని వీలుస్తున్నాడు.

ఆ పచ్చని మైదానంలో పాలపిట్ట దొర్లుకుంటూపోతున్నది. వాతావరణం నిశ్శబ్దంగావుంది. అది చేస్తున్న శియ తియని రాగాలనువినిపిస్తూ. తన్మయత్వం చెందుతూ "ఆ పిట్టలకుకే స్వర్గమనుకుంటాను" అని గొణుకు న్నాడు.

ప్రకృతి ఆకాశాన బుడగల్ని వదులుతున్నది. అంతరం నీలినీల వర్ణం కల్గి, ప్రపంచ ప్రాసవాటికలో ప్రకృతిస్త్రీకి దక్కని కబుళిళ్ళల గోచరిస్తుంది. ఆకర్షణపలక్షణ నయనాలతో జీవాలన్ని చూస్తున్నాడు తన గత స్మృతుల్ని జీవాలలో మాటిమాటికి మారిపోతున్న మబ్బుతరకల చిహ్నాలతో పోల్చుకుంటున్నాడు. మనస్సు భారవంతమైంది.

అర్థరాత్రి కావచింది. మాధవరావు అలాగే వచ్చిశమీద కూర్చొనివున్నాడు. పంకజ తన దేహాన్నంతా అత్తరు పూసి పట్టు చీరలవలెట్టా. చిరంజీవి పడుకొనివున్న గదిలోకి పోయింది ఆమె వచ్చినదప్పుడు తెలుసుకుని మాధవరావు అనుపరించాడు. ముద్దులొలికే అ పసికందును క్రౌర్యంగాచూసిందామె విడ్డ భయపడ్డాడు రోదన ప్రారంభించాడు మాధవరావు తోకొట్ట యత్నిస్తున్నాడు

కొన్ని క్షణాల అనంతరం అంతా అయిపోయిందనుకున్నాడు. విడ్డ ఒళ్ళు బాగా వెచ్చిక్కింది పరిస్థితి కీడుపరాం దాల్చింది. క్షణంలా తీవ్రతనే పంకజ శాంతస్వభావం కల్గింది. కవ్వస్థిక్ వేసుకున్న ఆమె పెదాలు తీవ్రతను వెలిబుచ్చుతున్నాయి. పెదాలగుండా విస్ఫుటంచేసి భరించకుండా కొట్టుకున్నది వెర్రిపోయిన జుట్టు, నర్సులా ప్రేలాడుతున్న ఆమె ఒడ పంకజకు విస్తృత అందాన్ని కూడాయి. పాలిపోయిన ఆమె విశాల వక్షస్థలాన్ని తెల్లని బ్లౌజు పరుటకు కన్పిస్తున్నది. హైదరాబాదులో తెల్ల వారితే కార్ ముందర ఎలావుంటుందో. ఆమె పడనవలావుంది.

"బ్రిస్టమూర్తి నన్ను రక్షిస్తావా. పిల్లలకోసం నేనేకోల్పోయింపుకున్నాను. కార్యాపయోగంతో కుమిలిపోతున్న నీవు చిన్న దాన్నయిన నన్ను పిలుచుకున్నందుకు మంచి ఫలితమే అనుభవించాను" అంటు కూర్చుమాటల పోటులతో యిలాగ పెళ్ళి పోయింది ఆ ఒక్క ఆమెకా అంటుంది అనేది గ్రాంథికలో వివాదం

ఇంటలియట అగుపిస్తారు, పంకజ ఎక్కగానే బయలు దేరింది. అది చేసిన శబ్దం మాధవరావుకు దిగ్భ్రాంతి తమండి పేల్కొల్పింది ఎవరాలమాత్రం మిగిలింది. తన విడ్డను వ్యాధియాని కత్తు కున్నాడు ప్రక్కనే పెట్టిలో చెట్టు గూటిలో పేలకాసిన అడపిట్టను పట్టుకొని పోవడంతో మగత కోల్పోయి తన పరిస్థితిని దీనంగా చూస్తున్నది అనుపిట్టకు దీనతలో అర్థం తెలియక దిగులుగా చూస్తుంది. అంతా విధిలావనుకుని నిట్టూర్పు విడ్చాడు మాధవరావు